SRED JEDNE NOĆI TAMNE (Sv. Ivan od Križa)

K. Sred jedne noći tamne sa čežnjama, u ljubavima usplamtjela, o blaženi času! Iziđoh, a da nisam primijećena, kad moja kuća bijaše već zadrijemala. **Z.** SRED JEDNE NOĆI TAMNE SA ČEŽNJAMA, U LJUBAVIMA USPLAMTJELA, O BLAŽENI ČASU! IZIĐOH, A DA NISAM PRIMIJEĆENA, KAD MOJA KUĆA BIJAŠE VEĆ ZADRIJEMALA. K. U mraku, ali sigurna ljestvama tajnovitim, prerušena, o blaženi času! U tami što me dobro skriva kad moja kuća bijaše već zadrijemala.

```
U blaženoj noći,
u skrovitosti, da nitko me ne vidje,
a ja ne promatrah ništa,
bez ikakvog svjetla i vođe
osim onog što u srcu je plamtjelo.
I ono me vodilo
sigurnije od svjetla podnevnoga,
tamo gdje me čekao
Onaj koga dobro poznajem,
u kraju gdje se nitko ne pojavljuje.
O noći, koja si vodila!
O noći, ljupkija od prvih svitanja!
O noći, koja si sjedinila
Ljubljenog s ljubljenom,
ljubljenu u Ljubljenog preobraženu!
```